

РЕШЕНИЕ

№ 18623

гр. София, 30.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 02.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева
Мариета Райкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6404** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е образувано по частна жалба от главен архитект на СО - подписана от арх. З. З., посочен като заемащ длъжността "главен архитект" на Столична община, против Разпореждане № 5851/21.05.2024г., постановено по адм.д. 3362/2024г. на АССГ, който поддържа жалбата по идентични съображения, изложени в становището му в производството по издаването на разпореждането.

Третото заинтересовано лице Д. И. ЕООД, чрез адв. П., оспори изцяло частната жалба като неоснователна, претендира разноски.

Прокурорът представи заключение за неоснователност на жалбата.

Настоящият тричленен състав като обсъди данните по делото и в наведените от страните доводи, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

С оспореното по делото разпореждане зам. Председателят на АССГ е осъдил длъжностното лице на длъжност главен архитект на Столична община ДА ЗАПЛАТИ „глоба“ в размер на 1000,00 (хиляда) лева по сметка на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град за неизпълнение на решение № 7128/21.11.2019 г., постановено по адм. дело № 8529/2019 г., по описа на Административен съд София – град, 68-ми състав, което е влязло в сила на 12.11.2020 г., по искане с вх. № 13064 от 02.04.2024 г. на Д. И. ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [улица], ет. 7, ап. 24, с правно основание чл. 304 АПК.

За да постанови този резултат, съдът е предоставил възможност на главния архитект за становище и представяне на доказателства в своя защита, които е обсъдил подробно. Нормата на чл.304, ал.1

АПК урежда две кумулативни предпоставки за налагане на наказание: а) наличие на влязъл в сила съдебен акт и б) неизпълнение на задължение, произтичащо от него. Приетото в оспореното разпореждане, че и двете предпоставки в конкретния случай са налице, се споделя изцяло по изложените в мотивите на разпореждането съображения към датата на издаването му. В тази връзка следва да се посочи също, че производството по чл. 304 АПК е средство за защита срещу неизпълнение на влязъл в сила съдебен акт, а не средство за преразглеждане на акта. Доводите на главния архитект, доколкото не е било образувано производство по производство по ЗКН, към датата на издаване на процесното разпореждане, не са могли да обосноват пречки за неизпълнение на разпореденото задължение за административния орган и поради това незачитане на правното действие на съдебното решение.

За да издаде оспореното разпореждане зам.председателят на АССГ е обсъдил всички действия и доводи от правно естество на главния архитект за неизпълнение на съдебното решение – образуваните по негова инициатива паралелни административни производства, които по същество като резултат обуславят неизпълнение на съдебното решение. Посоченото не представлява нарушение на границите на компетентността на наказващия орган, тъй като решаващият му довод е свързан единствено с неотнositимостта им и неизпълнението като краен резултат на съдебното решение. След като е разгледал всички доводи за невъзможност за изпълнение на съдебното решение е формиран извод, че обстоятелствата, с които се обосновава тази невъзможност от главния архитект, като обсъдени в потвърждаващото решение на касационната инстанция, са неотнositими.

В съдебно заседание по делото от 29.11.2024г. по делото е представено и прието като доказателство Разрешение за строеж №200/28.11.2024г., издадено от главен архитект на Столична община в изпълнение на съдебното решение. В кратък срок след съдебното заседание, на сайта на общината е публикувано съобщение за отмяна на посоченото разрешение от главния архитект – различно лице от частния жалбоподател по делото.

По твърденията на частния жалбоподател арх. З., които е поддържал и пред първоинстанционния съд – за фактическа и правна невъзможност, в това число процедура по реда на Закона за културното наследство, от справка на сайта на Националния институт за недвижимо културно наследство е установено, че се съдържа публично уведомление от 11.12.2024г. за започнало производство по чл.56, т.3 от Закона за културното наследство, както и данни, относими към процесния имот – предмет на разрешението за строеж, в това число са посочени актове на НИПК, за процесната сграда като културна ценност и режими за опазване на територията, каквито не се съдържат по делото. Частният жалбоподател не е представил доказателствата за обстоятелствата, на които се позовава, поради което на същия е предоставена такава възможност с изрични указания, че за твърденията си не представя доказателства – Определение №688/08.01.2025г. по делото, но такива не са представени.

В последното по делото съдебно заседание, третото лице Д. инженеринг ЕООД чрез адв. П. оспори частната жалба изцяло, като посочи и представи за сведение на съда, Решение № 12 627/10.04.2025г. по адм.д.12 777/2024г. на АССГ, с предмет оспорването на Заповед № САГ 24-РА 51-243/05.12.2024г. на главния архитект на Столична община, с която на основание чл.91, ал.1 АПК е отменено Разрешение за строеж № 2900/28.11.2024г., на основание писмо на директора на Националния институт на паметниците на културата от 04.12.2024г., с което се уведомява главния архитект на Столична община, за сградата, построена в имота, за който е издадено разрешението за строеж, е предложена за обявяването ѝ за единична недвижима културна ценност, с местно значение, което съставлявало ново обстоятелство. В мотивите на съдебното решение – неокончателно, съдът е приел незаконосъобразност на заповедта на

основание, че в чл.149, ал.1 и ал.2 ЗУТ са предвидени специални правила за преразглеждане на разрешение за строеж, посочената като основание разпоредба е приета за неприложима. Обсъдено е и противоречието на заповедта с Решение № 7128/12.11.2019г. по адм.д. 8529/2-019г. на АССГ., оставено в сила с Решение № 14007/12.11.2020г. по адм.д. 205/2020г. по описа на ВАС, което е обусловило и извод за нищожност на заповедта на основание чл.177, ал.2 АПК.

Също адв. П. заяви и съдът установи служебно, че от страна на дружеството и трето лице е оспорена и процедурата за обявяване на имота за паметник на културата – така по адм.д. 278/2025г. на АССГ е оспорено Уведомление изх. № 0401-5260/11.12.2024 г. на директора на Националния институт за недвижимо културно наследство (НИНКН), като жалбата е оставена без разглеждане с Определение №9029/15.03.2025г. Видно от мотивите на определението, с уведомлението по реда на чл. 26, ал. 1 АПК директорът на НИНКН е уведомил заинтересованите лица, вкл. „Дагер инженеринг“ ЕООД и Б. Т. Г., за откриване на производство по чл. 56, т. 3 Закона за културното наследство /ЗКН/ във връзка с чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредба № 3 от 10 юли 2019 г. за реда за идентифициране, деклариране, предоставяне на статут и за определяне на категорията на недвижимите културни ценности, за достъпа и подлежащите на вписване обстоятелства в Националния публичен регистър на недвижимите културни ценности, за предоставяне на временен режим за опазване на обект с признаци на единична недвижима културна ценност: „Жилищна сграда на И. Д.“ с идентификатор 68134.403.236.1, [улица], район „О.“, намираща се в ПИ с идентификатор 68134.403.236 по КККР на [населено място]. На основание чл. 34, ал. 1 и ал. 3 АПК в 7- дневен срок от уведомяването на страните е предоставена възможност да се запознаят с документите по преписката. Няма данни за резултата от обжалването пред ВАС на Определение №9029/15.03.2025г. на АССГ.

Висящото административно производство по чл. 56 т. 3 и чл. 58, ал. 4 от ЗКН за изготвяне на предварителна оценка и временен режим на опазване на сградата в процесния ПИ с идентификатор 68134.403.236 по КККР на [населено място] предвид образуваното съдебно производство пред АССГ, следва да се счита за подкрепено с доказателства. Настоящият състав на съда намира, че е извън предмета на спора по делото и не следва да анализира предпоставките в Закона за културното наследство и приложимостта на подзаконовите нормативни актове, свързани с временна закрила на процесната сграда поради предварителната ѝ оценка за единична недвижима културна ценност.

Според оспореното разпореждане и предвид мотивите на съдебното решение, за чието изпълнение е санкциониран главния архитект на СО - Решение № 7128/21.11.2019г. по адм.д. 852982019г. на АССГ, сградата не е била идентифицирана като културна ценност и не е определен режим на опазване, едва след приключване на производството по ЗКН, следва да се приложат мерките за териториалноустройствена защита. В оспореното разпореждане са цитирани и мотивите на касационната инстанция за потвърждаване на съдебния акт - Решение № 14007/12.11.2020г. по адм.д.205/2020г. на ВАС, според което исканото разрешение за строеж нито е повод, нито предпоставка за премахване на съществуващата в процесното УПИ сграда, а евентуалното бъдещо определяне на съществуващата сграда на статут на културна ценност, не е и не би могло да бъде пречка в производството по издаване на строително разрешение. Посочено е също в решението на касационната инстанция, че административното производство по премахване на съществуващата сграда е отделно от това по издаването на строителното разрешение.

Настоящият тричленен състав на съда съобрази, че към момента на приключване на устните състезания следва да вземе предвид, образуваното производство по ЗКН във връзка със сградата в процесния ПИ. По въпроса дали производството по Закона за защита на културното

наследство е преюдициално пред производството по ЗУТ по издаване на процесното разрешение за строеж, в казус, свързан с премахване на сграда в имот, с Определение № 8966 от 18.07.2024 г. по адм. д. № 6254/2024 г., II отд. на ВАС, е даден положителен отговор: "Спорният момент, който се повдига от жалбоподателя и пред първата и пред касационната инстанция е налице ли е преюдициалност на производството пред НИНКН спрямо производството пред [община] с искане на основание чл. 156б, ал. 1, т. 2 ЗУТ да се одобри проект - част "План за безопасност и здраве" и "Временна организация на движението" за обект: (...). В тази насока настоящата инстанция намира за законосъобразен изводът на първоинстанционния съд за наличието на преюдициалност на едното производство спрямо другото. Правилно съдът посочва, че с производството, образувано пред НИНКН, се цели да се установи не само дали сградата (.....) притежава характеристиките на самостоятелна недвижима културна ценност като част от недвижимото културно наследство на България по смисъла на чл. 9 от ЗКН, но и да се, установи какъв е приложимият спрямо нея режим/режими (...). Производството по чл. 156 б от ЗУТ е част от процедурата за премахване на сградата (...). Ето защо процедурата пред НИНКН по идентифициране, деклариране и предоставяне на статут на недвижима културна ценност на сградата (...) е преюдициална за процедурата по ЗУТ. В този смисъл законосъобразен е изводът на решаващия съд, че премахването на сградата, част от което е производството по чл. 156 б от ЗУТ, би обезсмислило провеждането на процедурата пред НИНКН. Преди приключването на преюдициалното производство не може да се проведе производството по ЗУТ, тъй като първото би се обезсмислило, поради което възраженията в частната касационна жалба за липса на такава връзка са неоснователни."

Настоящият тричленен състав намира, че и в казуса по делото следва да бъде споделен извода на състава на ВАС в последното определение за преюдициалност на производството по ЗКН пред производството по ЗУТ, в случая по издаване на разрешението за строеж, доколкото и в процесния случай се касае не само за режим на опазване на сградата, но за "териториалноустройствена защита на недвижимото културно наследство", предвидена по чл.78 ЗКН и следващите от същия закон, в това число за евентуална промяна на устройствени планове. Както се посочи, че към момента на издаването му, оспореното по делото разпореждане е валидно, допустимо и законосъобразно, но поради настъпили нови обстоятелства, които следва да бъдат съобразени след постановяването му и към датата на приключване на устните състезания - наличието на преюдициално производство по отношение на производството по издаване на процесното разрешение за строеж, от значение за издаването на разрешението за строеж за същия имот. обуславя и извод за отмяната на разпореждането.

На основание изложеното и чл.306, ал.6 АПК, Административен съд София-град, XXVI-ти тричленен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане № 5851/21.05.2024г., постановено по адм.д. 3362/2024г. на АССГ, по частна жалба от арх. З. З., заемащ длъжността "главен архитект" на Столична община към датата на издаване на разпореждането.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

